Durantis, Guilelmus: Rationale divinorum officiorum
Straßburg: [Johann Prüss], 1486

Et sicut in euãgelio legit̃ multos ad ce
leste prãdiũ inuitauit. Hi qui intrauert̃
sunt lapides viui. de quib9 p̃missum est
Ne igit̃ ad captiuitatẽ si̇lr̃ reuertamur
⁊ a nuptijs excludamur monet nos pau
lus ĩ epistola p̃cidẽti. Uidete quõ caute
ambuletis nõ quasi insipientes. sed vt
sapientes. Introit9. Omnia que fecisti
vox ẽ danielis captiuitatez p̃teritã reco
lentis. et eã suis meritis dei iudicio ascri
bẽtis. Silr̃ ĩ offertorio. Super flumia
babiloĩs. captiuitatẽ illã ploram9. Sed
in graduali. Oculi omniuz. grãs agim9
In postcõmunione. Memento verbi po
stulamus vt nuptias promissas in spe
percipiamus in re.

De dominica. XXI

IN precedenti do
minica instructi sumus ⁊ ãmo
niti vt caute eam9 ad nuptias q̃
celebrãt̃ ĩ tẽplo qd̃ d̃scp̃sit ezechiel. Sz q2
de his nuptijs maxie inuidet nob̃ dyabol9
p̃ eo q̄ de illis eiect9 fuit. idõ ĩ hac. xxi. do
mĩca agit eccl̃ia d̃ bello ɔtra dialolũ ⁊ de
armatura nr̃a ɔtra eũ. Si enĩ pugnaue
rim9 itererim9 et̃nis nuptijs. si tñ habue
rim9 vestẽ nuptialẽ. que ẽ caritas aliter
nõ. Unde q2 cinis ⁊ ciliciũ sũt arma peni
tẽtie. idõ ĩ introitu vtit̃ eccl̃ia voce mar
dochei ĩ cilicio ⁊ cinere existẽtis dicẽs de
eo. In volũtate tua dñe vniuersa sũt po
sita. et nõ ẽ q̃ resistat volũtati tue. hester
xiij. ca. Seq̃t̃. Quoniã dñs vniuersorũ
tu es. ⁊ idõ beati q̃ tibi seruiũt. q2 tu libe
ras eos de manu dyaboli ⁊ adiuuas eos
in bello ɔtra dyabolũ sicut ĩ hac orõne li
berasti mardocheũ d̃ manũ amã. ⁊ suspẽs9
ẽ ĩ patibulo qd̃ pauerat mardocheo In
epl̃a monet apl̃s armari ɔtra dyaboluz
armatura dei dicẽs. Cõfortamini ĩ dño
⁊ in potẽtia v̄tutis ei9 ⁊c̃. que ẽ ad ephe.
vi. c. Et post. Quoniã nõ ẽ nob̃ collucta
tio adũs9 carnẽ et sanguinẽ sz aduersus
spũalia neq̃cie ĩ celestib9 ĩ oib9 sumẽtes
scutũ fidei ⁊c̃. Sed q2 etiã bñ armati nõ
p̃nt p̃ se resistere nisi de9 adiuuet. sequit̃
Dñe refugium factus es nobis ⁊c̃: q2 si
lassamur vel sautiamur in hoc bello non
est refugiũ nisi ad ip̃m. Uñ sequit̃ in q̃
busdã ecclesijs all̃a Lauda aia mea dñm
Quia vero sauciati in hoc bello nõ sanãt̃
nisi a dño ⁊ multi ab eo sanant̃: ideo in
quibusdã ecclesijs sequit̃ euãgeliũ de sa
natiõe filij reguli. Erat quidã regulus
cuius fili9 infirmabat̃ ⁊c̃: qd̃ est ioh̃: iiij:
ca. Per istũ regulũ intelligunt̃ reges: s:
p̃lati: q̃ reges sũt: ⁊ debẽt esse humiles: ⁊
ita sũt reguli: vñ exaudiunt̃: licet habeãt
paruã fidẽ p̃ sanatione filiorum. Credebat
enĩ iste regul9 q̄ dñs poterat sanare fili
um suũ: sz nõ credebat q̄ esset de9: q2 cre
debat q̄ nõ posset sanare nisi p̄ñs. Hũi
litas g̃ valde necessaria est p̃latis. Quia
vero p̃ patiẽtiã maxime vincit̃ diabol9: p̃
ponit̃ ĩ offertorio iob in exemplũ. Unð
in sapĩa. Melior est patiẽs viro forti et
qui dñat̃ aĩo suo expugnatore vrbiũ Et
incipit. Uir erat ĩ terra hus noie iob ⁊c̃
In versib9 aũt hui9 offertorij fit sepe ver
borum repetitio. de q̃ dictũ ẽ sub dñica scd̃a
post octauã epiphanie. Sz q2 nihil valz
patiẽtia nisi homo speret in dño: sequit̃
post cõmunio. In salutare tuũ aia mea
sperauit ⁊c̃: q2 spes patientiã op̃atur.

De dominica. XXII.

DIctum est quod
nullus põt interesse eternis nu
ptijs nisi habeat vestẽ nuptialez
q̃ est caritas: et idõ in hac vicesimasecũ
da dominica monemur ⁊ inuitamur ad
habẽdaz caritatẽ: nõ vt tm̃ bene faciam9
primo: sed etiã dimittam9 iniurias no
bis ab eo factas. Uñ in quibusdã eccle
sijs euãgeliũ ẽ de seruo qui debebat decez
milia talẽta: cũ quo posuit dñs rationez
et ille dixit. Patientiã habe in me ⁊ oĩa
reddã tibi: et misert9 dñs ei9 dimisit eũ
⁊ debitũ dimisit ei ⁊c̃: ⁊ incipit. Simile
est regnũ celorum homini regi q̃ voluit ra
tionẽ ponere cũ seruis suis: qd̃ ẽ math:
xviij: c: Siquidẽ in die iudicij ponet do
minus rationẽ nobiscũ et null9 poterit
cõputare cũ eo: q2 de t̃pe q̃uo reddet hõ
rationẽ qd̃ tã bonũ ẽ q̄ in quolibet mo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-124/0480
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG